

נקודות של אור

דיבורים מאירים טזכינו לטמוע מפי כ"ק מרן רבינו שליט"א
ביום שני פרטת בהעלותך תטפ"ג

הסתכלות חיובית - לא רק טיפ נחמד למוטיבציה...

בכל שלב בבריאת העולם, אחרי יצירת השמים והארץ, הים והיבשה, הצמחים המאורות, העופות החיות והאדם, נאמר בתורה 'וירא אלוקים כי טוב'.

שואל הגאון מווילנא: הרי התורה הקדושה לא מוסיפה בדרך כלל שום פרט שולי שלא קשור לעיקר העניין.

מה קרה כאן, באמצע תיאור מעשי של בריאת העולם, שהתורה מספרת לנו מה הקדוש ברוך הוא בביכול 'הרגיש' על הבריאה, ואיך הוא ראה אותה? מה זה משנה לנו?

אומר הגאון מווילנא: האדם יורד לעולם לחיים לא פשוטים. הוא עובר כאן רגעים לא קלים של התמודדות, העולם הוא מוגבל ובלתי מובן, וקשה לפעמים להסתדר בו.

אדם שלא יראה את הטוב של העולם, שלא יאמין שיש כאן טוב שמסתתר וצריך לגלות אותו - לא יהיה לו כוח להתמודד בחיים! הכול ייראה לו מוגבל וקשה!

הסתכלות טובה על המציאות היא לא רק טיפ נחמד למוטיבציה. היא הקיום שלנו בחיים.

בלי לראות את הטוב והחיובי בחיינו - לא נוכל למלא את התפקיד שלנו כאן!

הראייה הטובה שנתן השם בעולמו - היא חלק מהבריאה! היא חלק מיכולת הקיום של העולם, וחשובה לא פחות מהתיאור של מה נברא באיזה יום...

*

אינך אֵשׁם בְּהַצְלָחָת! ❧

לפני ניתוח מסובך שעבר אחד מגדולי ישראל, הביאו לו פתק לחתום עליו.

"על מה אני חותם כאן?" שאל הרב את המנתח.

"זוהי הצהרה שאתה נכנס אל הניתוח בלב שלם, ומסכים לכך שבמידה והניתוח נכשל חלילה - אין לרופא שום אחריות על כך, והוא אינו אשם בתוצאה..."

הנהן הרב ואמר: "אני מוכן לחתום על כך, מה השאלה? הרי אנחנו מאמינים שהכול נקבע בשמים! אבל יש לי תנאי אחד קודם שאני חותם..."

הרופא נדרך.

"הנה, אני מייד חותם שאין לך שום קשר לכישלון אם חלילה יהיה כזה, אבל אני מבקש שגם אתה תחתום, שבמידה והניתוח הוכתר בהצלחה – גם אז אין לך שום קשר לתוצאה..."

בכישלון כולנו מוכנים להודות שהכול מלמעלה, ו'זה רצון השם'.

השאלה היא – למה כשהכול זורח וההצלחה היא גדולה, למה אז קשה לנו להודות באותה האמת ממש...

*

זעבצין לייטיג:

השבוע זכינו שהרבי ישב עימנו בחבורת האברכים ביום שני בערב. אברכים העלו שאלות שונות על ה'דרך' ועל החיים, וקיבלו תשובות בהירות שהאירו את העיניים.

להלן מספר נקודות שזכינו לרשום...

להכפיל את הבעיה?

אברך שיתף את הרבי בעוול שעשה לו אחד מחבריו לעבודה, וגרם לו לצער גדול ולהרבה 'עבודה' במשך היום.

"ברוך השם שהצלחתי לשתוק", אמר האברך, "אבל כל היום היתה לי התלבטות כיצד עלי לנהוג:

"מצד אחד, אני יודע שעלי להאמין שלא החבר הוא שעשה לי את העוול - אלא הבורא הוא שהביא אותי למצב הזה.

"מצד שני, אני פוחד שאם אשתוק ולא ארמז לו שהדבר ציער אותי - הוא יעשה שוב כך גם מחר, וההפסדים שלי עלולים להיות גדולים!"

אמר לו הרבי: אין ספק שהאמונה לא סותרת את הצורך להגן על מה שמגיע לך ביושר, אחרת - מדוע הקימה התורה מנגנון של 'בתי דינים'?

"אז מתי מגיע תורו של ה'דרך'? היכן נכנסת העבודה האישית לתמונה?" שאל האברך.

ענה הרבי:

"ה'עבודה' היא - השתיקה וההמתנה ברגעים הקשים שהנפש שלך סוערת ופגועה. שם, בסערת הרגשות, עליך לשתוק מתוך אמונה ולא לעשות שום צעד בעניין.

רק כאשר תירגע ותחזור לעצמך - תוכל לפעול בדרך התורה לתקן את העוול.

אחרת, אם אנו פועלים מתוך סערת רגשות", סיים הרבי, "אנחנו עושים מבעיה אחת - שתי בעיות..."

(מאמר הנכבדים)

*

ואף אחד לא מביין...

באירופה שלפני השואה היה בדרן יהודי מפורסם, שהמומחיות שלו היתה להעביר את ההומור על גבי המסכים של פעם, שבהם לא היתה אפשרות שמיעה...

הוא היה צריך לגרום לציבור לצחוק בהנאה רק מתנועותיו - מבלי שישמעו הגה אחד היוצא מפיו!

זו היתה מומחיות של ממש, עד כדי כך שהמדען המפורסם אלברט איינשטיין ביקש לפגוש אותו.

"אתה יודע?" אמר לו איינשטיין כשנפגשו, "אני מעריך אותך מאוד, אתה אדם מפורסם מאוד - ואנשים מצליחים להבין אותך למרות שלא שומעים מה אתה אומר!"

אמר לו הברדן היהודי: "מר איינשטיין, אני מעריך אותך עוד יותר. אתה גם מפורסם מאוד - ואנשים לא מצליחים להבין מילה אחת שלך - למרות שהם שומעים אותך מצוין..."

כששמע הרבי את הסיפור הזה, אמר:

כך בערך אנחנו מתנהגים מול הבורא. הוא מדבר איתנו בכל רגע, שולח לנו 'סיבות' - אבל אנחנו מעדיפים שלא להבין מה הוא רוצה מאיתנו...

(מכאן ואילן)

*

הדרך של ר' אטר...

אחד הנוכחים שאל את הרבי:

מה ההבדל בין הדרך של ר' אשר, שמדברת על שפלותו של האדם והסכנה שלו ליפול - לדרך הקלוקלת של ה'מגידים' שהיו משחירים את פניהם של האנשים הפשוטים במוסר משפיל, דרך שאותה ביטל הבעל שם טוב הקדוש?

אמר הרבי:

עד לזמן הבעל שם טוב, היו ה'מגידים' מסתובבים בין העיירות ומספרים לכל הכפריים ואנשי העמל כמה הם שפלים ונבזים, ואיזה גהינום גדול ממתין להם בעולם העליון...

הבעל שם טוב הקדוש ראה את הייאוש של אותם יהודים, את הריחוק שזה מביא להם מעבודת השם, ולכן הוא היה מתהלך בין הכפרים, מעודד ומאיר את העיניים, מספר לכל יהודי עד כמה הוא חשוב במקום שלו ובמצב שלו, כמה השם שמח איתו, עם הנשמה הקדושה שלו...

חלפו שנים, ואנשים לקחו את הדרך של הבעל שם טוב הקדוש להפקרות...

הם אמרו: אם אני טוב איך שאני נראה, למה אני צריך לעבוד? למה לי להתאמץ?

כאן, בנקודה הזו, מגיע ר' אשר ואומר לך: מצד אחד - אל תשכח שהפנימיות שלך היא קדושה ונקיה, נשמה אלוקית חלק אלוק ממעל...

אבל אל תשכח שאתה נמצא בתוך גוף מסוכן ושפלי! תכיר בסכנה התמידית שלך ליפול - ותדע שהדרך היחידה להינצל ממנה - היא על ידי החיבור לנשמה האלוקית שלך, למי שנותן לך את החלקים הטובים והמעלות המיוחדות שלך...

(מאמר הנכונים)

*

הכתובת של ר' אטר...

כמה אנשים הראו לרבי מבנים גדולים שהוקמו בלייקווד ואמרו לו: ראה מה הקימו כאן, אילו ישיבות, אילו מוסדות גדולים! ראה כמה אנשים, איזה ציבור גדול יש כאן...

אמר להם הרבי: אני לא מוכן לוותר על דון יוסף הנשיא 5 - גם אם בתמורה ייתנו לי את לייקווד כולה! כי דון יוסף הנשיא 5 חיבר אותי לעצמי, ואם אני מחובר לעצמי - אני כבר מחובר לכל העולם...

לאחר מכן הסביר בכך הרבי את הסיפור המפורסם על הר"צ מליובאוויטש שבעיצומה של התוודעות אזל ה'משקה' מעל השולחנות - והרי התוועדות ללא 'משקה' היא כמו רכב בלי דלק!

יצא הר"צ אל הרחוב האפל, לחפש בין החנויות הסגורות מעט 'משקה' למכירה, אולם כצפוי - כל התריסים ברחוב היו מוגפים. נפש חיה לא נראתה...

לפתע, הבחין הר"צ בגוי שיכור ששכב על הספסל בקרן הרחוב, ובידיו אוצר: חצי בקבוק 'משקה', יקר המציאות!

ניגש אליו הר"צ, וביקש לקנות את הבקבוק - אך השיכור סירב בתוקף.

הר"צ ניסה להעלות את המחיר, הוא היה מוכן אפילו להכפיל את הסכום - אבל הגוי לא הסכים.

כל הניסיונות לשכנע לא צלחו, אפילו הניסיון לקנות את מחצית הבקבוק בסכום אסטרונומי ובלתי נתפס. הגוי לא היה מוכן לשמוע על הרעיון שהוא יאלץ לשחרר את הבקבוק מבין ידיו...

"תסביר לי את ההיגיון", ניסה הר"צ להבין, "הרי בסכום שהצעתי לך כעת היית יכול לקנות לעצמך בניין שלם ברחוב הזה! האם אתה מוכן לוותר על הכול - בשביל קצת 'משקה'?"

אמר לו השיכור: "מה אינך מבין, כשיש לי את ה'משקה' הזה - כל מוסקבה שייכת לי! ועל כל מוסקבה - אינני מוכן לוותר..."

מה טמון בסיפור הזה? הסביר הרבי:

ברגע שגילית את עצמך, ברגע שמצאת בנפשך את נקודת החיבור לבורא - זהו ה'משקה' הטוב ביותר בעולם, ואז אתה כבר לא צריך כלום! כל ההנאות וההישגים בעולם מתגמדים מול התענוג הזה!

(מאמר האמונה)

*